

грозно това селско жилище. *И. С.* 11. Продлъжено зло и намусено время слѣдува, ако пращи свѣщта. *Л. Д.* 1869 р. 38. **Праскане** с. с. трескъ: Праскането на електрическѣтъ искрѣ ся чюе веднага, кога излѣзе искрата изъ машинкѣтъ. *ib.* 81. *ср.* праснѣ.

Прѣбаба с. ж. прабабушка. *Бог.*

Прѣбіенъ **Прѣбѣтъ** пр. пробитый, сломанный: Той не смѣ да похарчи нито пребиена пара безъ дозволѣніе-то на цареградскиятъ патріархъ. *З.* 290. Баща му ако да баше разсивалъ всичко, что пе-чалилъ, сынъ-тъ не бы намѣрилъ ни прѣбѣтъ парѣ и така не бы могълъ и да спечали толкова имотъ *Л. Д.* 1873 р. 218.

Прѣбіжъ ил. св. **Прѣбивамъ** ил. дл. 1) пробью-биваю, сломаю, сламываю: Ще ти пребиже прѣстето, ако крѣтишь гнѣлата, кѣзва май-ката на дѣтето, коѣто обича да крѣти стѣните.—Що ти са, бабо, криви колена? Снаха ми ги е съ красно пребила, дѣто не ѹ сѣмъ платно навила. *Бонч.*, 101. Туку туй мума издума, Буенъ си вѣтаръ пувѣ, На дѣрво вѣрши прибили, Мума въ главата удари. *ib.* 161. 2) убью, уби-ваю: Мехмедова майка За Алиа плаче, Прѣбила го Рада, Рада Софи-янка, дѣ го е прѣбила, Тамъ го е скрила. *Л. Д.* 1876 р. 153. 3) обью, обиваю (пороги): (дѣте-то) прѣбиваше училищны-ты прагове и шестъ години безъ да може нито имѧ-то си да срѣче и напише. *ib.* 1869 р. 162. 1871 р. 157—съ умъ, размыслию: Та па си сами съ умъ преби: „Това са не вика юнаство, Това са вика хайдутлукъ! *Ч.* 284.—са: Тъзи работа се продължава докѣ се пребий нощта (*до полночи*) и пропоѣ петелътъ. (*ср.* прѣ половицъ). *Пс.* 15, 445. Така къту играѣтъ и вечеряѣтъ, до дѣ ся прибие нощъ, разтрѣбва ся и дигва ся вечеря. *Пк.* 112.

Прѣблагодарихъ ил. дл. очень благодарю: Прѣблагодарихъ ти прі-ятелю, за дѣто мѫ съвѣтува и научи това. *Х. I.* 27.

Прѣблѣднѣлъ пр. блѣдный: Сухъ и прѣблѣднѣлъ *Л. Д.* 69 р. 108. **Прѣблѣднѣхъ** ил. св. **Прѣблѣднѣвамъ** ил. дл. поблѣднию, блѣднию: Лице-то имъ прѣблѣднива. *ib.* 1871 р. 124. Растрепери се цѣлъ и преблѣдни, като ученикъ. *Тб.* 86. На поискването на прѣстете Аканть преблѣднява (*A. pâlit*) и са смутива. *Т.* 326.

Прѣблекъ ил. св. **Прѣбличамъ** ил. дл. переодѣну,—ваю: Бан-ке ле да ма почакашъ, Конччу да си оража, Примяна да си прибли-ка. *Бонч.* р. 77. **Прѣблекъ** са **Прѣбличамъ** са переодѣнусъ,—ваюсь: Тогава отдохъ та ся прѣблѣкохъ съ по-хубави дрѣхи. *Х. II.* 136. Щомъ заведѣтъ зълви-тѣ були си отъ хоро-то въ дома ѻ, тѣ ся вращатъ у тѣхъ си, събличихъ си прѣмѣни-тѣ и ся прѣбличихъ че-